

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3791/2021
23.02.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Иване Рађеновић, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Веран Панић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Косана Аћимовић, адвокат из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3380/20 до 25.02.2021. године, у седници одржаној 23.02.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3380/20 до 25.02.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3380/20 до 25.02.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву П 483/18 од 29.01.2020. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиљи исплати износ од 186.658,43 динара на име удела у брачној тековини са законском затезном каматом почев од 08.10.2019. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље за износ преко досуђеног од 186.658,43 динара до траженог износа од 810.639,13 динара са законском затезном каматом од 08.10.2019. године до исплате. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3380/20 до 25.02.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена првостепена пресуда у ставу другом изреке. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке првостепене пресуде тако што је обавезана тужена да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 50.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиља је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права и предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу члана 404. ЗПП.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11...), који се примењује на основу члана 506. став 2. истог Закона, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став 2).

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члан 404. став 2. ЗПП („Службени гласник Републике Србије“ 72/11 ... 55/14) Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП. О захтеву тужиље за исплату на име удела у брачној тековини одлучено је уз примену материјалног права које не одступа од праксе изражене у одлукама Врховног касационог суда у којима је одлучивано о захтевима са чињеничним стањем као у овој правној ствари, а тиче се примене одредби чланова 177. и 195. Породичног закона код утврђења доприноса тужиље у стицању заједничке имовине у браку и породичној заједници са родитељима туженог. Наиме, породична заједница подразумева заједницу живота и економску заједницу, а чињенично је питање и од околности сваког конкретног случаја зависи како ће се вредновати поједини облици рада и сарадње у оквиру породичне заједнице. С обзиром на то да се у конкретном случају ради о стицању у породичној заједници са родитељима туженог то не важи законска претпоставка о подједнаким уделима. Тужиља указује на постојање другачијих одлука, међутим другачија одлука не указује нужно на другачији правни став изражен у тој одлуци јер правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом као у конкретном случају зависи од утврђеног чињеничног стања. Из тих разлога ни у случају прихватања изузетне дозвољености ревизије тужиље не би дошло до другачијег одлучивања и повољнијег исхода спора за тужиљу, па је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења и деобе брачне тековине поднета је 12.04.2018. године, вредност предмета спора побијаног дела је 623.980,70 динара.

Како у конкретном случају вредност предмета спора побијеног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија тужиље није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић